

kan erhverve Rigsdagens Samtykke til, at der undtagelsesviis gives dem Pension, fordi de inden Pensionens Emanation allerede havde havt en bedre Udfigt. Man udelukker derimod strax fra først af ved selve Loven, at disse Betjente i Fremtiden kunne erhverve en saadan Ret. Det er derimod ikke Tilfældet med Udvalgets Forslag. Udvalget opstiller som Criterium, at Bedkommende skal være fast ansat, og gjør den Indskrænkning, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, giver Ret dertil ifølge denne Lov. Ifølge denne Indskrænkning udelukkes ikke, at disse her nævnte Poster, som ere opførte i Udvalgets Betænkning Pag. 1, efter Pensionens Emanation beholde denne Ret, denne Afgang til at erhverve Pension, og nu synes det dog rigtignok at fremtræde ganske besynderlig inconseqvent, naar man tænker sig, at t. Ex. en Matros paa et Poststib, Skovløbere og lignende aldeles underordnede Betjente skulde erhverve Afgang til Pension, hvortilmod Andre, som i det Mindste staae i Classe med dem, om ikke over dem, f. Ex. Soldbetjente og flere Lignende; men ogsaa Adskillige i høiere Stilling, f. Ex. adskillige Skrivere i de forskellige Ministerier, som tildeels have betydeligere Forretninger, ikke vilde erhverve en saadan Afgang til Pension. Der blev en besynderlig Uoverensstemmelse derved, og det en Uoverensstemmelse, som ved selve den nye Pensionens Lov blev paaberaabt, istedetfor at Udkastets Forslag netop gaaer ud paa at faae en bestemt Grændsebetegnelse. Men der er desuden ogsaa noget Ubestemt i dette Udtryk „fast ansat“, — det er nemlig meget vanskeligt at give en bestemt Definition paa, hvad der skal forståes ved fast Ansættelse. Man maa vel i saa Henseende henvise til fremtidige Regler, men man har dem ikke i Dieblisset, — i Dieblisset har man ingen anden Regel, end at enhver Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har udelukket den Paagjældende fra Pension, og hvor Bedkommende ikke udtrykkeligt er ansat med Opsigelse, skal betragtes som en fast Ansættelse. Det forekommer mig, at en Betegnelse efter hvem der er ansat af Kongen eller ikke ansat af Kongen, har noget meget

Lettere, og det forekommer mig, efter vore simple Forhold, noget meget mere Tiltalende, end den blotte faste Ansættelse. Det er vel af Udvalget fremhævet, at der skulde være noget Vilkaarligt deri, om Bedkommende havde Kongelig Ansættelse eller ikke, da det ofte var afhængigt af ganske tilfældige Omstændigheder, om dette var opnaaet tidligere eller senere, men dette gjælder om enhver fast Ansættelse, naar der overhovedet skal være nogen Ansættelse, som ikke skal være at betragte som fast. Udvalgets Forslag tilsigter vistnok ogsaa efter den Udvisning, den ærede Ordfører gav dette Begreb, nærmest til Fremtiden; det forekommer mig, som om Udvalget nærmest har tænkt sig, at man i Fremtiden skulde komme dertil, at der blev visse faste Ansættelser, hvori Bedkommende ikke havde Kongelig Udnævnelser, men som dog burde give de Paagjældende Afgang til Pension, men ogsaa omvendt, at der skulde være visse Bestillinger, hvori den Bedkommende udnævntes af Kongen, men hvori han dog skulde være ansat for Tid af Hans Majestæt. Nu kan jeg ikke nægte, at jeg finder det meget tvivlsomt, om den Idee, der ligger til Grund for Udvalgets Ansættelse, at man skulde for Fremtiden kun ansætte paa Tid og paa Opsigelse i en heel Deel af de Embeder, som det er reserveret Hans Majestæt at besætte, fordi dertil ikke udfordres saadan foregaaende Dannelse, at man kunde komme i Forlegenhed med at finde passende Betjente dertil, er rigtig, thi de Embeder, hvorom dette gjælder, ere for en stor Deel tillige af det Slags Embeder, som, om de end ikke udfordre megen forudgaaende og navnlig ikke nogen videnskabelig Dannelse, og om det end ikke medfører megen Vanskelighed at sætte sig ind i dem, dog gjøre Fordring paa megen Ridjærhed og Udholdenhed under Udførelsen af Tjenesten og fremfor Alt paa megen Retssindighed. Jeg troer derfor, at det vil i sin Tid, naar man skulde gjenneføre et saadant System som det, Udvalget tilsigter, findes meget betænkeligt at lade endeel af disse Embedsmænd, som for endeel ere Oppehørsbetjente eller dog Betjente, som have med Controllen, med Oppehørslerne at bestille, gaae over til at blive simple, paa Opsigelse ansatte Officierer, selv i de mere